

LXIX.

Forflag til Lov

om

Afhændelse af det til Lehn, Stamhuse og Fideicommisser hørende Bøndergods.

Bedtaget ved 3die Behandling i Folkethinget
d. 7de December.

§ 1.

Indtil det efter den i Grundlovens § 98 givne Forfrist ved Lov nærmere ordnes, hvorledes de bestaaende Lehn, Stamhuse og Fideicommissgodser kunne overgaae til fri Eiendom, fastsættes det herved midlertidigt, at enhver Besidder af Lehn, Stamhuse eller andre Fideicommisser skal være berettiget til, efter truffen Overenskomst med Pant haverne, uden Hensyn til de derimod stribende Bestemmelser i Erectionsbrevene, at afhænde det til Fideicommisset hørende Bøndergods, dog forsaavidt det er bortfæstet, ikke til Andre end Fæsterne, med mindre disse deri samtykke.

De ved Afhændelsen indvundne Kjøbesummer bør med den Indskrænkning, som § 4 indeholder, komme de til Fideicommissbesiddelsen Berettigede tilgode.

§ 2.

Forinden nogen Afhændelse finder Sted, har Fideicommissbesidderen at forelægge Justitsministeriet en Plan for Afhændelsen, ledsaget af en Beskrivelse efter Fordebogen over Bessaffenheden af det samlede Fideicommisset tilhørende Bøndergods, om hvis Afhændelse i det Hele eller for en Deel der er Spørgsmaal, samt af en, saavidt mulig, fuldstændig og nøjagtig Overfigt over alle de Indtægter, som dette Gods har afgivet i de sidste 20 Aar, hvilkte Indtægter, forsaavidt de have bestaaet i Andet end Penge, blive dertil at omsætte, Kornet efter Capitelstarten, og de øvrige Varer og Præstationer samt andre Indtægter efter gangbar Priis. Det Beløb, som udkommer, naar den aarlige Gjennemsnitssum af de saaledes i Penge angivne Indtægter i de sidste 20 Aar capitaliseres efter en Rentefod af 4

pCt., bliver den laveste Kjøbesum, hvorfor det hele Gods skal kunne sælges, og i Forhold deraf til bliver ogsaa den laveste Kjøbesum for hver enkelt Deel af Godset, som agtes solgt særskilt, at ansætte — i Regelen saaledes, at Forholdet mellem denne Deels og det hele Godsets Hartkorn lægges til Grund; men dette skal dog ikke være anderledes bindende, end at deels en lavere, deels en høiere Priisansættelse skal kunne finde Sted, naar særegne Grunde kunne anføres for at fravige Hartkornforholdet, kun at det samlede Beløb af de i Planen opførte laveste Kjøbesummer for alle de enkelte Dele i intet Tilfælde bliver mindre end den foromtalte laveste Kjøbesum for det hele Gods.

Justitsministeriet har at undersøge, om den indsendte Plan behørigen er indrettet i Overensstemmelse med det Foranstaaende, og, ligesom det med Hensyn hertil i Almindelighed er besøjet til at forlange sig meddeelt alle de nærmere Oplysninger, som det anseer fornødne, saaledes kan det navnlig ogsaa, naar det nærer Tvivl, om Indtægterne ere rigtigen taxerede i Penge, eller om Tilstrækkeligheden af de Grunde, der ere anførte for, at Hartkornforholdet er fraveget ved de enkelte Kjøbesummers Ansættelse, forlange saadanne Tvivl afgjorte ved et lovligt Skjøn, hvorved da alene Ministeriet og Fideicommissbesidderen blive at ansee som Parter.

Saa snart Ministeriet har befundet, at Planen tilstrækkeligt er legitimeret, meddeler det sit Samtykke til, at Afhændelse foregaaer i et Tidsrum af 10 Aar i Overensstemmelse med samme, og den Resolution, hvorved dette Samtykke meddeles, bliver til Thinge at læse. Ved Udløbet af det anførte Tidsrum udarbejdes en ny Plan efter de foreskrevne Regler og bygget paa de da forhaanden værende Omstændigheder.

§ 3.

Ved hver enkelt Afhændelse bør Indberetning uopholdeligt skee til Justitsministeriet, der paa Fideicommissets Vegne har at føre Tilfyn med Kjøbesummernes Berigtigelse, og de af Fideicommissbesidderen udsædte Skjøder maae ikke thinglæses, forinden Justitsministeriet har meddeelt sin Tilfættelse for, at der fra sammes